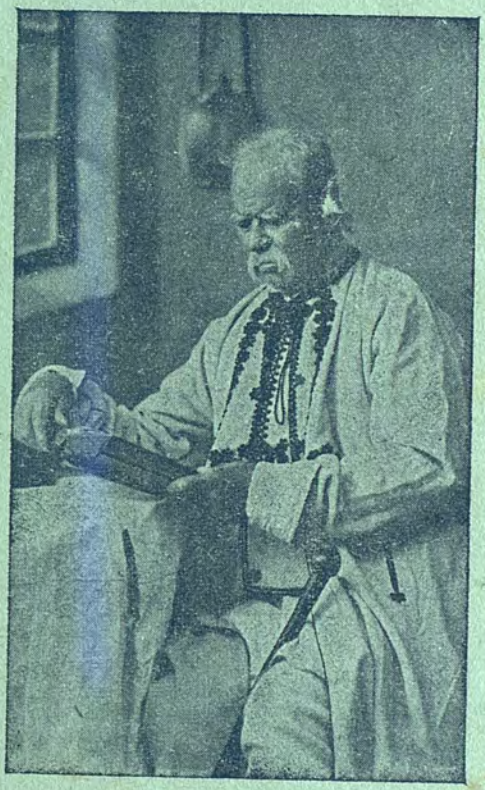
BIBLIOTECA ASTRA BRAȘOV

PLAIURI SĂCELENE

Anul V. Nr. 1.

Ianuarie
• 1938 •

Anul V. Nr. 1. **Ianuarie 1938.**

Plaiuri Săcelene

APARE ODATĂ PE LUNĂ

Revistă fondată în anul 1934. • Cont la C. E. C. Nr. 25.187.

Redactor: Victor Tudoran.

CUPRINSUL:

PLAIURI SĂCELENE: Anul V.
VLAD ŞEITAN: Viitorul Săcelelor.
VICTOR TUDORAN: Sonetul meu (versuri).
POEZIA TÂNĂRĂ: Haralambie Ţugui, Florica Verzea.
VICTOR TUDORAN: Din Ardeal prin Muntenia în Oltenia.

Cronica literară: **„Horia"** de Ion I. Ionică (Ion Pandrea). **„Epigrame"** de Ion I. Mioc (Victor Ion Critu).

Cronica săceleană: Din trecutul bisericii Sfânta Adormire din Satulung (Biserica-Nouă). Document dela 1848.

Cronica măruntă: Mulţumiri (p. s.) **Din lună în lună** (Ion Păltănea). Abonaţii noştri, **Note literare** (v. ş.), **Colţ polemic** (Vlad Şeitan), Ecouri din presă despre "Plaiuri Săcelene", Cărţi-Reviste-Ziare.

COPERTA: Mocan bătrân, clişeu în zinc.

Revista noastră se desface în toată ţara şi în
Oficiul de Librărie „Alexandru Pa
Bucureşti I., Str. Carol I. No. 26

BIBLIOTECA JUDETEANA BRASOV
R04716190812

SPRE ŞTIINŢĂ:

- Oricine reţine primul număr trimis de noi se consideră abonat pe un an întreg.
- Manuscrisele primite la redacţie nu se înapoiază.
- Toate revistele şi ziarele primite la redacţie, vor fi amintite la rubrica respectivă, în baza reciprocităţii.
- In limita spaţiului disponibil, vom recenza cărţile, revistele şi ziarele primite la redacţie.
- Articolele privitoare la Săcele vor fi preferate.
- In aranjarea materialului din corpul revistei, ne conducem numai de necesităţile technicei tipografice fără nicio altă consideraţie.
- Cerem revistelor şi ziarelor din ţară să răspundă schimbului nostru.
- Vom fi recunoscători acelora ce ne vor trimite adresele exacte ale rudelor şi prietenilor de origine săceleană, despre care cred că ar putea abona revista.

Coloanele revistei rămân deschise tuturor acelora cari prin articolele lor înţeleg să contribue la cunoaşterea şi progresul acestor sate.

INVENTARIAT 2002
Biblioteca Municipiului Braşov
R 16.942

Anul V. Nr. 1. Ianuarie 1938.

PLAIURI SĂCE

revistă de atitudini și probleme săcelene.

apare odată pe lun

Redactor: Victor Tudoran.

BIBLIOTECA ASTRA BRAȘOV 588

BIBLIOTECA ASTRA BRAȘOV

Anul V.

Zăgazul vremii a fost rupt și revista a pătruns într'un an nou de viețuire. Năvala vrerilor noastre, deslănțuite pentru binele și ridicarea acestor sate, a desmorțit nepăsarea multor Săceleni, a străfulgerat scânteia gândului bun în multe capete, a răscolit multora vlaga adormită în spuza nepăsării și a creeat în mulți vigori de care mai târziu vor fi mândri.

Nu voim astăzi să cioplim pe răbojul vremii toate aceste nădejdi, cari dela noi au pornit, ci lăsăm viitorului să strângă aceste merite ale noastre și să le arate, dacă va găsi cu cale.

Astăzi, când bârnele răbdării unui neam au fost rupte și când șuierul unui nou glas de înviorare străbate fulgerător țara, voim să fim prezenți și noi la datorie, pentru a arăta celor ce vor fi numiți să gospodărească satele săcelene, cari sunt cele mai arzătoare probleme ce își așteaptă rezolvarea.

Vom fi priviți poate ca naivi! E posibil. Dar noi vom continua a stărui cu încăpățânare pe acest drum al împlinirii acestui program, deoarece nu va fi decât în binele Săcelelor.

Nu ne interesează formația politică locală care îl va realiza, ci oamenii cari vor avea curajul să-l ducă la îndeplinire.

Atuncia buciumul bucuriei românești va atinge cele mai sensibile culmi ale inimei Săcelenilor de aici și de pretutindeni, iar cei ce vor lupta neînfricați pentru românească lui înfăptuire, vor intra definitiv în istoria Săcelelor noastre.

Noi nu vom sfârși, chiar dacă va trebui să lovim în anumiți Săceleni, până nu vom avea mulțumirea unei învingeri totale și românești.

INVENTARIAT

DEC. 2013

„Plaiuri Săcelene".

Viitorul Săcelelor.

Studiu din punct de vedere economic şi românesc.

Aţi fost odat, din tot Ardealul falnic,
Cele mai înstărite aşezări.
Dar azi prezentul vostru este jalnic
Şi urma vi s'o pierde'n depărtări.
(„Plaiuri Săcelene" a IV. nr. 4-5 apr. - mai 1937).

Aşa încheia redactorul nostru sinceră *„Elegie a Săcelelor de azi"*; în primăvara anului trecut. Şi totuşi nimeni nu a tresărit cu adevărat la auzirea acestei crude realităţi. Că aşa este ? nici nu mai încape îndoială! Cu toate acestea toţi Săcelenii refuzăm să credem că e aşa. Refuzăm cu încăpăţânare, pentru că ne place să zicem, ca ţiganul din poveste: *„lasă teteo, că nici dracu nu-i aşa de negru, cum îl credem noi!"* Ba ce-i mai rău, vedem că-i aşa, dar nu vrem să recunoaştem, aşa numai din.... ambiţie. O s'ajungem acolo să vedem cum Săcelele au murit cu adevărat, vorbesc din punct de vedere românesc, iar noi — aşa de-ai dracului — vom zice că numai dorm sau fac pe *„mortu'n păpuşoiu"!*

Mi-a rămas în minte o frumoasă frază din articolul confratelui Victor Ion Critu, intitulat *„Satul meu"* (vezi *„p. s."* a III. n. 5 Mai 1936), pe care nu pot să nu o reproduc: *„Când va veni oare ziua, când cu puteri isvorîte din măreţia trecutului, sdrobind nepăsarea şi monotonia actuală, vei rupe zăgazurile cu carè ai fost încercuit şi vei croi drum nou prin timp, spre seninul altor zări mai pline de soare şi cânt ?"*

Mă întreb şi eu cu adevărat, de nu cumva a trecut *ziua aceea*, deoarece întârzie să mai vină!

Şi totuşi ziua aceea poate veni în fiecare zi, în oricare zi, azi, mâine, poimâine. Totul depinde numai de oamenii cari vor avea *bunăvoinţa şi curajul* să o hotărască drept *dată* de pornire. O spun sincer, subt actual regim ni se pare ziua aceea foarte apropiată. Se poate totuşi să ne înşelăm — aceasta rămâne de văzut —, aşa după cum redactorul nostru a fost păcălit cu iluzia unei comisii locale de turism, înfiinţată subt regimul trecut.

A acceptat cu entuziasm să lucreze la realizarea unui program pentru care a luptat în revistă de peste 3 ani, şi când totul a fost în regulă, s'a trezit cu un buget al Oficiului local de turism votat la 40.000.— lei în loc de 250.000.— lei şi cu un Consiliu Comunal, apucat peste noapte de dragostea de sat, dispus şi hotărît să facă el atribuţiile încredinţate oficiului local de turism. De frica realizărilor comisiei de turism, consiliul comunal a păşit la rapide înfăptuiri. Rezultatul e întru câtva bun, dar membrii comisiei de turism au

Sonetul meu.

Mi-am dăltuit din tot azurul țării,
Cel mai senin altar de năzuinți,
M'a străbătut fiorul renunțării
Și-am înțeles străvechile credinți.

Am încrestat pe scutul meu de gânduri,
Cele mai aspre fapte de'mplinit
Și-am plâns de bucurie'n dese rânduri,
Când pentru gândul meu m'am chinuit.

Cu pasul greu și vremile pe umăr,
Am străduit să'nving necunoscutul
Și'ngenunchind pe cale, fără număr,

Au oțelit mereu în mine lutul,
Ca fără bucurii să se jertfească,
Pentr'o viață nouă, românească.

Victor Tudoran.

ajuns simple manechine puse în imposibilitate de a lucra. Și astfel un început bun, a căzut în baltă, din cauza manevrelor celor interesați, iar tineretul a suferit o puternică desiluzie. Redactorul nostru a mai învățat ceva! Prinde bine vreodată. Dar să i ferească Dumnezeu pe toți acei cari au manevrat și dat pe linia moartă această comisie de turism, care se anunța foarte activă, de răzbunarea noastră a celor dela această revistă, căci vom isbi, fără pic de milă, în toți acei cari au stat în curmezișul progresului acestui stat.

Acum venim cu alt entuziasm și gata de muncă, să punem noi probleme de realizat, iar dacă vom fi chemați serios să le realizăm, ne vom oferi din nou serviciile tot atât de desinteresat ca de rândul celălalt, dar credem că de data aceasta redactorul nostru nu va mai fi așa de ușor păcălit. Misiunea noastră, a colaboratorilor principali, este să secondăm pe redactorul nostru în toate acțiunile sale, desbătând problemele și fixând programele de realizări, iar el le va prezenta spre realizare acolo unde i se vor cere.

In cadrul acestui studiu din punct de vedere economic și românesc al viitorului Săcelelor, vom desbate noui probleme de interes săcelean, care vor fi cu adevărat senzaționale.

Pentru numărul viitor vom trata: *electrificarea tramvaiului Brașov—Satulung și prelungirea lui până la Zizin.* **Vlad Șeitan.**

PAGINA
POEZIEI TINERE

In dorința de a înlesni afirmarea tinerilor scriitori, cât și a debutanților, înființăm această *pagină a lor*, în care vom da ospitalitate tuturor talentelor tinere.

STANȚE CU VIS IN TOAMNĂ.

O strofă dantelată cu-amurguri de mărgean,
te vreau și'n toamna asta de mângâieri vlăstar,
să ne topim svâcnire de cântec pădurean
și să'mpletim din buze îmbobociri de jar.

Inlănțuiți sălbatec cu mâinile-amândouă
să imităm pădurea nebună'n spasm virgin
și înălțați lianic, inel de lună nouă
să făurim iubirei, un rug de stele plin.

Să-mi luneci trup de șarpe din creștet până'n gleznă,
din sânul roz și fraged să-ți sorb fior felin,
întruchipare sacră de aur și de beznă
și'ntârziat pe coapse să-ți șovăiesc puțin.

Târziu să-ți cadă geană, — o floare proaspăt udă, —
să te distrami cădelniți, mireasmă de sulfină
prelinsă'n mlădiere pe-un braț de creangă crudă
și să-mi sădești în sânge izvoare de lumină...

Haralambie Țugui.

OBIDA MAMII...

Nevoi mă fac să plec din sat, departe,
Să evadez din mine cea de ieri,
Dar las în urmă gânduri și dureri
Ce sunt pulverizate ca 'ntr'o carte...

M'așteptă'n ușă gata geamantanul
Și mama stă cu ochii plânși pe pat,
Aud în gară tristul fluerat
Și văd iar ceasul cum împarte anul.

Și nu mă'ndur să fac un pas spre ușă,
Mi-aud obida gâlgâind în piept,
Aș vrea să rup tăcerea de cenușă.
Dar stau pe loc și nu știu ce aștept...

Și'ntr'un târziu mă uit cu drag prin casă,
Văd geamantanul gata așteptând,
Iar mama mă privește așa duioasă,
Că' ncet-încet, mă pomenesc plângând...

Florica Verzea.

In această pagină redacția dorește a publica numai poezii cu adevărat originale. Cum timpul nu ne permite a cerceta originalitatea fiecărui colaborator în parte, redacția roagă pe toți confrații și cititorii, a ne semnala orice furt literar, ce ar constata în versurile ce publicăm, pentru a denunța și noi la rândul nostru, cititorilor, numele plagiatorului. *Redacția.*

Din Ardeal prin Muntenia în Oltenia.

— note de drum. —

(urmare)

Ziua IV-a 20 Aug. 1937. Fui deşteptat pe la ora 3 noaptea. Mă îmbrăcai repede, nu voiam să fiu aşteptat. O dulceaţă cu apă rece servită la iuţeală, venise tocmai la timp. Un pahar de lapte rece, încă nu căzu prost. In curte : căruţa, caii, călătorii, erau gata. Pornirăm la drum. Nu se luminase de ziuă. Căruţa mergea pe şoseaua destul de bună. Eram în căruţă 6 persoane: Nenea Ghiţă, trei braneni care mergeau să vadă pădurea pentru căratul lemnului, eu şi vizitiul. Ieşirăm din Voineşti, trecurăm prin Răceni şi lăsarăm în urmă şi Lereştii. Am discutat cu Nenea Ghiţă de toate. Il întrebai într'un târziu plictisit de monotonia drumului, dacă mai e vreun sat. Imi răspunse că mai e satul Paris. Am zâmbit, dar la asigurările ce-mi dădură, crezui. Iată pe stânga drumului şi a apei Râuşorului, un fel de case pitice, care în zorii dimineţii erau parcă mai frumoase decât de fapt. Intreb curios:

— Ce sat e ăsta. Nene Ghiţă ?

— Ăsta ?

— Da, ăsta care se vede în faţă ?

— Parisul domnule, şi începu să râdă cu poftă.

Parisul lui Nenea Ghiţă, era ţigănia Lereştilor. Deşi avea un nume aşa de frumos, era totuşi una dintre cele mai modeste ţigănii din câte am văzut în viaţa mea. Am zâmbit şi eu de păcăleala trasă.

La fierăstrăul Dlui. Ghiţă Popeia. (dela stânga la dreapta) Nenea Ghiţă, Ionel Popeia şi Victor Tudoran.

Se făcuse ziuă bine, când am ajuns la fierăstrăul dlui Gh, Popeia. Aici am cunoscut pe tânărul Ionel Popeia, fiul lui Nenea Ghiţă, care conducea fierăstrăul, deşi numai în clasa V-a de liceu. Am mâncat nişte pastramă de oaie cu lapte bătut şi mămăliguţă caldă, am încălecat pe cai şi haide toţi trei, Nenea Ghiţă, Ionel şi eu, spre Găinaţul-Mare. De voie de nevoie — vorba ţiganului — învăţai şi eu să merg în trap. Mărturisesc, nu ştiam, deşi sunt repartizat la 41 artilerie. Imi închipuiam că fac armata.

Cerul era plin de ceaţă şi parcă

bura. Urcarăm pe vârful muntelui Găinaţul-Mare (1834 m.) Când ceaţa era mai rară, puteam vedea în faţă, Munţii Ezerul-Mic (2300 m.) şi Mare (2463 m.), muntele Bătrâna (2338 m.) iar mai în fund Muntele Păpuşa. Apele care se formau pe văile lor, curgeau spumos la vale, deoarece straturile de stâncii fiind cristaline, apa nu le-a mai putut roade, cum a făcut în munţii formaţi din calcar. Aici am văzut pentru prima dată în viaţa mea, cum se face tăierea unei păduri de brad. Foarte interesant şi instructiv în acelaşi timp.

Am scoborît pe canalul pentru buşteni până în drum şi deacolo la fierăstrău pe jos. Aici am mâncat iar, apoi cu căruţa până la Voineşti, unde am ajuns pe la ora 20. Am luat masa cu toţii şi după ce am obţinut învoirea pentru ceilalţi, fixarăm plecarea pentru a doua zi la ora opt. Dar buclucul era altul. Căruţaşul—Costică Rădoi — nu venise cu nici un rezultat. Nici că merge, nici că nu merge.

— Un mic popas la întoarcere. —

Iată-ne către miezul nopţii, căutând căruţă pentru a doua zi de dimineaţă. Nu fu chip să găsim pe nimeni. Acasă la Costică Rădoi, îi scularăm nevasta să'ntrebăm de el. Nu ştia nici ea unde poate fi. Eram în cumpănă. Ne culcarăm cu toţii, fără a fi găsit căruţă pentru plecat. Totuşi a doua zi la ora 8 fixarăm plecarea.

Ziua V-a. 21 Aug. 1937. Nu aş putea spune sigur dacă ne-am sculat de dimineaţă sau mai târziu ceva, destul că la ora 8 ne învârteam posomorâţi prin curte, căci nu aveam cu ce pleca. De necaz pierdusem şi noţiunea timpului. Când să luăm hotărârea de a pleca la Câmpulung pe jos şi acolo vedeam noi ce vom face, iată că îşi face apariţia Costică Rădoi, cu carul pregătit pentru fân. Se ridică în picioare şi peste poartă ne spune:

— Păi ce faceţi, n'aţi plecat încă ?
— Cu ce ? Cu avionul ?
— Parcă spunea Aur că aţi tocmit altă căruţă ?
— Tocmít pe dracu ! Hai ce mai stai ? Fă-ţi căruţa de drum şi vino.
— Acuşi ! Costică dădu bice cailor şi plecă.

Era vesel şi el şi noi. Incepurăm pregătirile pentru plecare. După ce am aşteptat destulă vreme, aproape credeam că nu mai vine, sosi în sfârşit. Ne suim, şi cu ajutorul lui Dumnezeu plecarăm.

Căruţa ne purta pe şoseaua prăfuită. Lăsarăm în urmă Groşanii, Apa-Sărată, Berevoieştii, Domneştii, Muşeteştii, Valea Iaşului şi am ajuns la Curtea de Argeş. Ţinurăm drumul direct pe bulevard. Când ne simţiam noi mai mândrii, iată în mijlocul bulevardului un sticlete.

In uniforma de curând spălată, ne făcu să ştim că ne aflăm... doar în oraş. Şi ca să-l ţinem mai bine minte, ne făcu să ocolim pe la margine, că de... pe bulevard se umblă numai cu maşini.

Mânăstirea Curtea de Argeş.

Am ajuns la poarta mânăstirei. O curte frumos îngrijită, bine întocmită, dădea un aspect cu totul aparte întregului jur. In dreapta se vedea palatul Regal. Iată-ne în sfârşit în faţa bisericii neamului, unde arta meşterului Manole, pare mai mult decât omenească. Pare o inspiraţie divină. Turlele acelea cari ne uimeau copilăria când le vedeam prin cărţile de istorie, erau acum în faţa noastră. Clopoţeii cari leagă în şiraguri crucea din vârful turlelor cu laturile şi cari cântă când bate vântul prin ei, păreau podoabe regeşti. Geamurile dela turle, aşa oblice, ne reţinură mult timp privirea. Am intrat în interior. Podoabe scumpe peste tot şi mai ales bogate în amintiri. Iată într'o raclă de sticlă, biblia lucrată pe pergament, de însăşi mâna regească a reginei poete Carmen-Sylva. Inchenărită în colţuri de aur, cu scrisul pictat artistic şi migălos, reprezintă un odor deosebit pentru istoria noastră. Iată şi mormintele primilor regi ai României — Carol şi Elisabeta — iar alături mormântul marelui Rege Ferdinand, din galeria ctitorilor mai noi iar vis-a-vis mormintele ctitorilor vechi, cari au zidit mânăstirea între 1512—1517, şi anume: Neagoe Basarab, Despina Doamna şi a altor neamuri din familia lor. Fosta mitropolie a ţării pe timpul lui Neagoe Basarab, azi este doar biserică episcopală. Intr'o ramă se poate vedea o bucată din ştofa dela hainele domneşti ale lui Neagoe, Voievodul care a adus şi o parte din moaştele sfântului Nifon.

Nu ne vom prinde a număra bogăţiile imense ce se găsesc acolo, deoarece ne-ar trebui şi specialitatea respectivă şi spaţiu. Nu avem de nici unele. Deci trecem mai departe. Voim a vizita Palatul Regal. In faţa uşii închise, un grup de îngrijitori. Intreb:

— Se poate vizita palatul?

— Nu! Un răspuns acru şi stupid, ca şi individul care îl dase. Se vedea a fi prost crescut şi prea puţin cult pentru locul unde se afla. Intreb totuşi foarte modest şi politicos.

— Din care cauză, vă rog?

— S'a oprit dela Bucureşti!

— Dela București ? fac eu uimit.

— Numai cu autorizația dlui prefect ! fu răspunsul.

— Halal de gospodărie românească. Va-să-zică trebuie să mă duc la Pitești să obțin autorizația ?

— Treaba dumitale !

O fi el a mea, dar vorba e că-i porcărie națională, felul acesta de a ține închise asemenea palate, pe care nu pot să viu să le văd oricând.

Mai târziu am aflat că s'a oprit vizitarea palatului, pentrucă lumea a protestat contra taxelor ce se încasau la intrare. De altfel nici eu nu găsesc logica acestor taxe. Totuși pentru dl. prefect de Argeș, — dacă dânsul e autorul închiderii — faptul în sine rămâne o rușine națională.

Am trecut prin centru orașului cu căruța noastră, care făcea un sgomot asurzitor, în timp ce noi stăteam bățoși în ea. Polițiștii nu îndrăsneau să ne oprească. Lumea ne privea zânbind. Am luat câte o prăjitură la cea mai elegantă cofetărie, am sfidat pe privitori și .... mână Costică.

Soarele aluneca spre asfințit, când am plecat din Curtea de Argeș. Drumul specific regiunii, ducea când pe culme, când în vale, așa că bieții cai începură să calce în lături. Mai ales la deal mergeau foarte încet. Pe Costică Rădoi îl prididise somnul. Incepuse să moțăie. Era și timpul. Soarele apusese de mult iar luna, mare, frumoasă, strălucea pe seninul cerului. După multă discuție și în urma unui mic examen, constătător din proba practică, fui primit să mân eu caii. Atunci trecui pe scândura din față, eu în dreapta și Sonia în stânga, pe cea dela mijloc rămăsese numai Lizica singură, iar pe cea din urmă se așezară Tibi și Costică Rădoi, lungindu-se pe fânul din spate, care era luat de rezervă.

Indemnam prietenește caii la drum, ținând mereu dreapta. Intr'un târziu zisei :

— Ce seară frumoasă, Sonia ! Nu ?

— Minunată !

— Hai, cântă ceva !

— Ce-ai vrea tu ?

— Nu știu ! Ce crezi tu c'ar merge mai bine.

Caii urcau încet panta șoselei, ultima până la Tigveni, când Sonia începu să cânte, întâiu domol și din ce în ce mai înflăcărat, un minunat cântec de dor cu cuvintele următoare :

„Mână bade-o caii bine — Ochii mei sunt negrișori,
Nu căta în ochi la mine, — Nu-i mai dau la alți feciori".

•••• CRONICA LITERARĂ ••••

„Horia" de Ion I. Ionică. *Colecţia „Rânduiala" Tipografia Astra Braşov, 1937. Preţul Lei 20.* Cunoaşterea Istoriei este o trebuinţă dătătoare de tărie luptelor viitoare, prin care un popor îşi afirmă existenţă şi dreptul la viaţă. In aceste timpuri de furtună, când soarele păcii este învăluit în nourii prafului de puşcă ce ucide fără milă, fiecare popor trebue să ştie cine e şi drepturile ce-l leagă de glia ce-o stăpâneşte.

Noi Romăni, şi în special cei din Ardeal, în orice clipă trebue să fim gata a convinge orice minte purtată de valurile revizionismului sau necunoscătoare de adevăr istoric, că noi suntem stăpâni aici şi nu ştim să ne plecăm decât în faţa lui Dumnezeu pentru apărarea Crucii, pentru care luptăm. Peste fiecare cută a veacurilor trebue trecut tăvălugul cercetărilor, lăsând astfel generaţiilor viitoare drum drept şi călăuzitor în Istorie. Iată deci importanţa Istoriei şi necesitatea cunoaşterii cât mai adevărate a întâmplărilor.

Cartea dlui. prof. *Ion I. Ionică,* ce poartă numele Martirului dela 1784, îşi are importanţa sa tocmai în luminarea unor puncte întunecoase din Istoria Ardealului. Ea cuprinde o serie de articolele apărute în revista „Rânduiala" închinate *„celor ce retrăesc în fapta lor aspră şi curată adevăturile târi ale pildei lui* (Horia), *celor ce merg fără întoarcere pentru împlinirea poruncii de astăzi a istoriei noastre „căci" vremurile noastre cresc sub semnul lui Horia".* Dupăce autorul, în câteva fraze ne înfăţişază starea bună a Românilor ardeleni din sec. XIII trece la acea epocă când ţăranul român devine *„sclav trântit în pulbere şi menit să trăiască sub arbitru,"* analizând rând pe rând faptele mai marcante din timpul pătimirilor *când Românii erau „batjocoriţi şi bătuţi nu numai de domni, ci încă şi de iobagii de naţionalitate maghiară".*

Dl. *Ion. I. Ionică* scoate la iviaţă adevăratele împrejurări ce au dat naştere revoluţiei lui Horia, despre care s'a crezut şi s'a scris de unii scriitori comunişti că este o scântee din distrugătorul foc al principiilor lui Karl Marx, dar care *„era cu totul lipsită de tendinţe comuniste sau anarhice, ea se baza pe simple motive istorice că ţara este a lor şi pământurile sunt ale lor",* (ale Românilor).

Iată un isvor în plus pentru cei însetoşaţi de cunoaşterea suferinţelor celor ce purtau numele de iobagi.

Ion Pandrea.

„Epigrame" de Ion I. Mioc. *Editura „Generaţia de Mâine" Tip. „Progresul" Oraviţa 1937.* Tânărul *Ion I. Mioc* — este doar elev de liceu —

(continuare dela pag. 10.)

Furat de vraja cântecului, lăsai caii în voia lor. Luna împrăştia argint peste prunele pârguite din pomii de pe marginea şoselei, peste iarba plină de floare, peste feţele noastre. Niciodată nu mi s'a părut noaptea mai frumoasă, mai îmbietoare, mai plină de tainic îndemn spre iubire. Luna era regină nu numai peste toate împrejurimile dar şi peste sufletele noastre. In urmă, pe scândura a treia şi pe fân, dormeau sforăind Costică Rădoi şi cu Tibi.

(va urma).

Victor Tudoran.

debutează foarte frumos cu volumul său de epigrame, cucerind un loc, la care mulţi „epigramişti" râvnesc de mult, îmbătrâniţi în aşteptarea zeului *talent*. Totdeauna am înţeles epigrama ca o ţâşnire de talent, dintr'o minte tânără. La epigramistul *Ion I. Mioc*, talentul se impune dela prima epigramă până la ultima, de sigur nu în cantitate egală. La unele mai mult, la altele mai puţin. Iată una dintre cele mai bune.

Lui P. P. Belu.

autorul volumului de poezii „Candelabre albastre".

Candelabrele-ţi albastre,
Nu sunt candelabre — zău! —
Eu ţi-o spun, şi-o spun şi alţii,
Că sunt.... lumânări de seu.

Volumul prefaţat de dl. prof. *M. Novac* cu coperta de *Sabin I. Belu*, merită a fi citit de orice amator de câteva clipe vesele în seriile acestea monotone de iarnă. **Victor Ion Crifu.**

Colţ polemic.

Tot despre „Banatul literar". In numărul trecut am fost siliţi să punem la punct o ieşire a *„prietenilor"* dela *„Banatul Literar"*, pentru a restabili un adevăr. A trebuit să răspundem mai lung, deoarece voiam să clarificăm cât mai mult cititorii şi confraţii despre felul cum ştiu recenza cei dela revista mai sus amintită. O mărturisim sincer de altfel, că şi pe noi ne-a durut inima de spaţiul pe care l-am jertfit acestui *„caz"*. Ca urmare, interesanta revistă săptămânală de cultură spirituală *„Fruncea"* din Timişoara, de subt priceputa conducere a dlui. *Inginer Nicolae Ivan*, în numărul său din 2 Ian. 1938 (anul V. Nr. 1), scrie.

„Plaiuri Săcelene" *simpatica revistă a dlui. Victor Tudoran se încurcă în polemică cu.... „Banatul Literar" al dlui. Lucian Costin. Păcat de spaţiu! In afară de „Serviciul Gazetelor" nu mai citeşte nimeni această foae! La Timişoara de exemplu nici nu-i chip să-ţi procuri nu exemplar din „B. L."*.

Şi noi care credeam că numai la Braşov nu se găseşte de vânzare!

Vlad Şeitan.

Note literare.

Pentru informarea cititorilor noştri atât în ceiace priveşte cartea cât şi revistele româneşti, înfiinţăm această rubrică de note literare.

● **„Gândirea"** a apărut pe luna Ianuarie, cu colaborarea dlor: Nichifor Crainic, Victor Ion Popa, Victor Papilian, Ovidiu Papadima, Pan M. Vizirescu şi a altor condee consacrate, crescute în mediul gândirist.

● **„Rânduiala"** ultimul număr din volumul II. aduce colaborarea dlor. Ernest Bernea, Ion Veverca, Ion Samarineanu, Dumitru C. Amzăr, Ion I. Ionică, Gheorghe Neculoiu. Veşnic tânără, revista pătrunde adânc în vreme pe drum verde.

● **„Bugeacul"** apărut la Bolgrad, din străduinţele dlui. Căpitan Dragomir Petrescu, este o izbândă a publicistei provinciale. Implinind doi ani de vieţuire, aduce în acest număr festiv colaborarea dlor. Al. Mateevici, Ion Buzdugan, Vladimir Cavarnali, Dragomir Petrescu, Mihail Lungeanu. Cu acest număr s'a încadrat definitiv în rândul publicaţiilor strict regionale. Şi e bine aşa. Succes.

● **„Avântul"** este o mărturie a perseverenţei confratelui V. B. Taloescu, care scoţând acest număr festiv cu ocazia implinirii a zece ani de apariţie, a reuşit să ne facă dovada roadelor sale. Merită toată lauda pentru tot ce a făcut în regiunea Petroşanilor în decursul acestor zece ani. Numărul acesta cuprinde 54 pagini cu colaborări interesante şi numeroase clişee.

● **„Agricultura în Statele Unite"** de Aurelian Pană, este un nou volum interesant, despre care vom vorbi în unul din numerile viitoare, ca şi despre *„Versuri"* de Aurel Marin. Ambele sunt volume nou apărute în raftul librăriilor.

v. ş.

•••• CRONICA SĂCELEANĂ ••••

Din trecutul bisericii Sfânta Adormire din Satulung (Biserica—Nouă).

Anul trecut s'au făcut reparaţii însemnate bisericii Sfânta Adormire, din iniţiativa preşedintelui comitetului parohial preotul *Zenovie Popovici,* cu care ocazie s'a găsit în butca turnului un document şi lista celor cari au contribuit la reparaţiile ce s'au făcut atunci.

Cum acest document prezintă un deosebit interes pentru noi Săcelenii şi fiindcă se împlinesc exact 50 ani de când a fost pus acolo, îl publicăm în rândurile ce urmează.

In numărul viitor vom da numele contribuitorilor de atunci iar în alt număr, vom face cunoscut numele celor cari au dat obolul lor la reparaţiile din anul trecut.

Felul cum au contribuit, constituie un doveditor exemplu pentru adânca legătură ce este între biserica noastră ortodoxă şi poporul satelor noastre săcelene.

Redacţia.

DOCUMENTU.

la anul 1888 după Chr.

Comitetulu parochialu dela biserica ortodoxă orientală rom. cu patronagiulu sf. Adormiri din Satulung constătător din următorii membrii ordinarii:

Voicu V. Roşculeţ sen.	George N. Păltănea
George G. Şeitanu	Nicolae Clinciu
Radu Urezu	Drăganu Păltănea
George Ghia	George Deleanu
Radu. R. Păltănea	Ioan N. Roşculeţ.
Radu Carpenu	Dumitru Comşa
Radu R. Popea	Ioan R. Boncotă
Voicu Stroie	George Golea
Dumitru Jarnea	Ion N. Sasu
Marin V. Gologanu	Ioan I. Popia
Ion St. Fătu	Ion I. Mandaiu
Ion Vineş	Stanu Encica
Neagoe Popia	Ion Sin. Moroianu
Nicolae Gologan	Bucur B. Găitan
Victor Popea, paroh,	Domeţiu Dogaru. dir. şi înv.

iar ca membrii supleanți:

George Dr. Șeitanu	Ion R. Ovesea
Stoica Jarnea	Ieremie Poienariu
George Mandaiu	Iordache Pârșoiu
Stoica Gologanu	Stan Pană Boncotă
Vasile Vladu	Stan G. Șeitan

ca epitropi parochiali:

Stan Găitan sen.	Ion Dragoș
Ion V. Roșculeț	Ion Găvruș.

In urma întâmplăriloru atmosferice căzându crucea și butca depe turnulu acestei sf. biserici alu cărei turnu în mai multe rânduri a fostu stinsu și de schinteia electrică (trăsnetu) cari i căusă mari stricăciuni, în ședința sa dela 2 și 12 Iunie 1888 st. v. precum și în ședința sinodului extraordinaru ținută la 20 Iulie a. c. acestu poporu pătrunsu de adevăratulu simțu creștinescu moștenitu dela părinții loru cari au pusu temelia acestei sfinte case spre mărirea atotputernicului Dzeu., acestu poporu zisu, spre a areta credința, dragostea și nădejdea către Dzeu. Tatălu, Fiulu și Duchulu Sfântu a hotărâtu ca fiștecare de bunăvoie să jertfească dinarlu său precâtu le este cu puțină spre a face reînoirea necesară la acistă casă Dzească, punând o cruce și butcă nouă aurită precum și unu parafulgeru dimpreună cu blechinitulu turnului și alte reparări.

Totu acestu poporu credinciosu conoscând că focarul minții și alu înțelepciunii este școala, care sădește în inimile generațiunei tinere mintea și înțeleptciunea către credință, iubire și temere de Dzeu, a hotărâtu a se face mai multe reparaturi necesarii la această școală confesională capitală normală funcționându ca învățătorii:

Dometiu Dogariu director	Alexe Frateș și
Nicolae Bârsanu	George Fulea

cărora s'a concrezutu educațiunea copiilor dela 6-12 ani în numărul de 300 și 12-15 ani în număr de 185 elevi și eleve. Toate aceste reparaturi s'au făcut de acestu poporu credincios subt conducerea Dlui Voicu V. Rosculețu sen. al III. ca președinte al comitetului parochialu sus arătat la a cărui însuflețirea alergatu fiecare cu dinarulu său spre a contribui de bună voie și spre a arăta iubirea către Dzeu întru mărirea casei sale și întru memoria viitoare, și anume:

Lista contribuitorilor se poate vedea pe coala a II aci alăturată.

(continuarea în numărul viitor)

•••• CRONICA MĂRUNTĂ ••••

Mulţumiri. Fiind prea încărcaţi cu lucrările redacţionale, dl. *Victor Tudoran*, redactorul nostru, aduce şi pe această cale în numele revistei, redacţiei şi al său personal, cele mai calde şi frăţeşti mulţumiri săceleneşti, tuturor celor cari ne-au trimis urări şi felicitări de Sărbătorile Crăciunului şi de Anul-Nou, urându-le la toţi românescul „la mulţi ani". ◎ p. s.

— **Din lună în lună.** — Păşim pragul unui nou an. La începutul fiecărui an revista noastră a căutat să se înoiască, fie prin rubrici noui deschise, fie prin schimbarea formatului. Ceva însă nu s'a schimbat în tot decursul celor patru ani de apariţie: caracterul regionalist al revistei, *caracterul său săcelean*, precum şi credinţa nestrămutată a celor din jurul ei, că plaiurile mocăneşti vor avea, într'un viitor, pe care noi îl vedem aproape, *o soartă mai bună*, care să reamintească măreţele lor zile de glorii. —

Intre altele rubrici noui ce vom introduce în acest an, este şi rubrica *„Din lună în lună"* în cadrul *„Cronicei mărunte"*. Vom însemna aci toate evenimentele săcelene mai de seamă din cursul unei luni, pe care până acum le redam fie la rubrica *„Informaţii"*, sau sub forma notiţelor separate.

Natural această cronică va cuprinde toate evenimentele din Săcele la care vom putea lua parte sau despre care ni se va comunica în scris din timp, pe adresa redacţiei.

Şi-acum să'ncepem!

Cu ce oare am putea începe cronica din luna trecută dacă nu cu .... alegerile. In adevăr chestiunile la ordinea zilei în preajma Crăciunului au fost aceste buclucaşe alegeri cari au făcut din fiecare cetăţean paşnic un îndârjit apărător al unei idei politice oarecare sau al unui oarecare „şef". — Ziua alegerilor a adus mari surprinze în toată ţara, dar nu mici au fost surprinzele la Săcele.

— „Cum domnule să aibă atâtea voturi? Cine i-o fi votat nene?".

Cine, ne cine, nu interesează. Fapt dovedit este că mişcarea naţionalistă se bucură la Săcele de multe simpatii. Semne bune!

Uite aşa a trecut vremea până la Crăciun, de era gata, gata, să rămână porcii netăiaţi şi să se ardă cozonacii în cuptor. Dar de sărbători lucrurile au reintrat în parte în văgaşul normal. Bătrânii, ca şi altă dată, s'au strâns seara pe la „neamuri", iar tinerii la bal. In prima seară de Crăciun, societatea *„Săceleana"* a organizat un festival artistic, urmat de dans, în sala „Soare" din Satulung. Amintindu-şi probabil că toate teatrele bucureştene au început stagiunea din toamna trecută cu piese de I. L. Caragiale, „săcelenii" noştri — ca să fie în ton — au reprezentat comedia *„Scrisoarea pierdută"* interpretată de: d-ra *Tiţa Roşculeţ* şi d-nii *Ing. Radu Bratosin, Eremia Piţ, Matei Roşculeţ, Florin Pană, Ion Tocitu, Aldea Baltag, Lepedeanu* şi *Niţă Oiteanu*, care a fost foarte.... natural în rolul „cetăţeanului turmentat". S'au remarcat deasemeni: d-ra *Tiţa Roşculeţ* şi dnii: *Ing. Radu Bratosin, Eremia Piţ* şi *Aldea Baltag*. Festivalul a fost reuşit şi s'a petrecut bine.

Mai cu una, mai cu alta, vremea a trecut şi într'o bună seară uliţile satului au început să vuiască de sunete de clopote, clopoţei, buhaiu şi trosnete de biciu. Ne-am dat toţi atunci seama că *„s'a sfârşit şi 937"* — vorba lui Stroie şi Vasilache. Şi grupuri, grupuri, s'au strâns toţi săcelenii să îngroape vechiul an şi să aştepte anul ce vine cu chef şi voie bună. Zorile anului 1938 n'au fost prea trandafirii pentru unii cari dimineaţa, când noaptea se îngână cu ziua, se întorceau acasă cu buzunarele uşurate. De! aşa e când îţi în-

cerci norocul.

Abia ne-am trezit din somnul de după revelion şi hop!.... încă un bal. Balul tineretului naţionalist din Dârste-Noua, care a avut loc în sala comunală din Baciu. Programul a fost compus din coruri, declamări şi românească piesă teatrală *„Avram Iancu"* de Lucian Blaga. Din interpretare reţinem pe dl. *Radu Avram*, care a reuşit să ne dea un adevărat Avram Iancu, cât şi dl. *Vasile Săceleanu* în rolul părintelui Păcală. Lume a fost berechet. Se vede treaba că toţi au vrut să se distreze şi să danseze din prima zi a anului, ca să le meargă tot anul bine. Dee Domnul să fie aşa!... să nu fie altfel.

In seara de Bobotează, tineri noştri au scos de pe fundul lăzilor, frumoasele costume mocăneşti, pe care nu le mai îmbrăcaseră tocmai d'astă vară dela *Sintilie* şi schimbaţi în mândrii păstori şi frumoase mocăncuţe, au plecat la *balul mocănesc*. Acest bal a fost organizat ca şi în anii trecuţi sub patronajul dlor. prof. universitari *Victor Jinga* şi *Gh. Dragoş*, cu concursul Reuniunii Femeilor Române din Săcele şi Societatea *„Săceleana"* prin două coruri. A mai declamat dra. *Marieta Bodeanu*, iar *„Reuniunea"* a organizat tombola. Dl. prof. *Gh. Dragoş* a mulţumit publicului participant şi a lansat idea unei zile a costumului mocănesc. Au fost remarcate costumele următoarelor persoane: dna. *Cosma*, dra. *Bodeanu*, dra. *Pâtea*, dra. *Mosloc*, dra. *Boroş* şi dna. *Alexandru*, iar prin tragere la sorţi s'a acordat premiu — constătător dintr'o lampă electrică cu abajour drei. *Boroş*. Dlui. *Nichiţă Roncea*, i s'a acordat ca premiu pentru jocuri mocăneşti, o sticlă cu lichior. Premiile au fost înmânate de redactorul nostru dl. *Victor Tudoran*. S'a petrecut într'o atmosferă de veselie curat săceleană. Acest tradiţional bal este unul dintre cele mai sigure mijloace pentru a strecura în inimile tineretului, dragostea faţă de trecut şi de măreţia lui. Cum credem că acestei serbări i s'ar putea da un caracter mocănesc mai pronunţat şi în urma celor discutate cu dl. prof. *Gh. Dragoş*, tinerii grupaţi în jurul revistei îşi propun să organizeze *balul mocănesc* din anul viitor. —

Fiindcă veni vorba despre costume mocăneşti, credem că e potrivit să amintim, că revista noastră având informaţii precise că anumiţi Săceleni, — din diferite motive, — vând astfel de costume, sau le strică transformându-le în rochi *„moderne"*, a hotărît să achiziţioneze costume mocăneşti atât bărbăteşti, dar mai ales femeieşti. Deaceea rugăm pe această cale pe toţi Săceleni cari au de vânzare costume să se adreseze în scris sau verbal la redacţia revistei. Preţurile se vor stabili prin bună învoială. — Şi mai avem ceva de spus. Adică de întrebat: *„de unde s'ar putea cumpăra mătase pentru rochii mocăneşti, a cărei calitate să fie cât mai aproape de aceia a mătăsii din care se făceau rochiile înainte de războiu"* ? Ne adresăm astfel tuturor Săcelenilor răspândiţi pe meleagurile ţării, iar celor ce ne-ar putea da vreo lămurire, le mulţumim cu toată dragostea noastră de fraţi săceleni. —

Cum văd am cam luat-o rasna şi cronica noastră s'a schimbat în ofertă comercială. Parcă am fi negustori, fiindcă numai ei nu pot să discute nimic fără a aduce vorba de *„geşeft"*. — Cititori noştri ne vor scuza însă, fiind vorba de costumele noastre mocăneşti. Nu zău! Trebue să recunoască orişicine că ar fi păcat să lăsăm să se piardă asemenea podoabe.

Şi-acum să continuăm.... Sau mai bine să ne oprim aci şi mai lăsăm şi pentru altă dată.

Nu dealtceva, dar poate atunci nu vom mai avea ce scrie.

Incheiem această primă cronică cu strămoşeasca urare. *„La mulţ ani"*.

Ion Păltănea.

Săceleni! păstraţi revista la loc de cinste. Oricând o veţi găsi, vă va aminti locuri scumpe vouă şi părinţilor voştri.

— 20. I. 1938. — 1500 ex. —

Abonaţii noştri: *)

au plătit între 1 Septemvrie şi 30 Noemvrie 1937.
(continuare din numărul viitor)

	Au achitat abonamentul pe anul:			
	1934	1935	1936	1937
Gheorghe Cocârţă, agric. Siliştea	—	—	—	100
Ştefan Bădică, comerc. Crucea	—	—	—	100
Costel Aldea, moşier, Mangalia	—	—	—	100
Ioan N. Sassu, comerc., Constanţa	—	—	—	100
Gheorghe Brătucu, comerciant, Constanţa	—	—	—	100
Duţu R. Papuc, indust., Hârşova	—	—	—	100
Nicolae Duicu, comerc. Hârşova	—	—	—	100
Andrei Giorgescu, comerc. Hârşova	—	—	—	100
Ioan Bratu, comerciant, Galaţi	—	—	—	100
Aurel Goga, moşier Brăila	—	—	—	100
Petre Boroş, moşier, Brăila	—	—	—	100
Fraţii Dima, comerc. Brăila	—	—	—	100
Nicolae Perşoiu, comerc. Brăila	—	—	—	100
Nicolae Munteanu, contabil Braşov	—	—	—	100
Gheorghe Muşat, secretar poliţia Sf. Gheorghe	—	—	—	100
Maria Lepedeanu, învăţătoare Baciu	—	—	--	100
Ioan Russu- Tibreanu, notar Cernatu	—	—	—	100
Ştefan Pâclea, proprietar Satulung	—	—	—	100
Moroianu & Napariu, com. Constanţa	—	—	—	100
Eremia Muşat, propr. Bucureşti	—	—	—	100
Romulus Duţescu, moşier, Hârşova	150	150	—	—
Fraţii Oancea, comercianţi Buşteni	—	—	150	—
Şcoala Primară Cernatu-Braşov	—	—	150	200
Mircea N. Radu, proprietar, Bucureşti	—	—	—	150
Radu Paraipan, comerc. Ploeşti	—	—	50	150
Vasile Bucur, industr. Ploeşti	—	—	—	150
Ioan Niculescu & Ştefan Popa, com. Bucureşti	—	—	—	150
Traian D. Bercu, moşier Gârliciu	—	—	—	150
Radu Rosculeţ, deputat, Constanţa	—	200	200	—
Primăria Comunei Turcheş	—	—	200	200
Ioan & Vasile Jarnea, comerc. Bucureşti	—	—	200	200
Gheorghilaş Golea, moşier Medgidia	—	—	200	200
Casa de Citire Turcheş-Braşov	—	—	200	—
Tanţy R. Frăţilă, prof. Bucureşti	—	—	—	200
Andrei I. Busuioc, comerc. Ploeşti	—	—	—	200
Vasile Jalea, comerc. Bucureşti	—	—	—	200

*) Abonaţii sunt trecuţi în ordinea în care au plătit abonamentul. Le mulţumim şi pe această cale. Sprijinul acordat ne arată încăodată necesitatea acţiunii noastre şi ne face să străduim în viitor pe acelaş drum al Săcelelor de mâine.

	1934	1935	1936	1937
Voicu Jalea, comerc. Bucureşti	—	—	—	200
Octavian Moroianu, agric. Caramurat	—	—	—	200
Ioan Minea, dr. prof. univ. Cluj	—	—	—	200
Vasile Bertianu, director Bucureşti	—	250	250	—
Primăria Comunei Cernatu	—	—	—	500
Au plătit prin C. E. C. Nr. 25.187				
Romulus Deişoreanu, propr. Braşov	—	—	100	100
Alexandru Stanciu, propr. Ianca	—	—	—	100
au plătit între 1—31 Decemvrie 1937.				
Aldea Bratu, funcţ. Satulung	50	50	50	—
Ioan Gh. Blebea, com. Călăraşi	50	50	100	—
Radu Bratosin, ing. Satulung	50	50	100	—
Marioara Goicea, soră, Tărlungeni	—	—	50	—
Tiberiu Brediceanu, comp. Braşov rest 1/2 an.	—	—	—	50
Dumitru D. Boncotă, propr. Amzacea „ „ „	—	—	—	50
Ion Gologan, avocat, Cernatu	100	100	—	—
Şcoala Primară Nr. 4, Satulung	—	100	100	100
Ioan Ionică, inginer, Braşov	—	100	—	—
Dorina Mitan, dirig. of. P.T.T. Zizin	—	—	100	100
Dumitru Mircan, pedagog, Braşov	—	—	100	—
Aurelia Papp, funcţ. Cernatu	—	—	—	100
Mircea Potoceanu, student, Braşov	—	—	—	100
Ion Neagoe Popea, com. Brăila	—	—	—	100
Vasile Ghia, funcţ. Satulung	—	—	—	100
Ştefan Teodor, fost primar, Satulung	—	—	—	100
Nicolae Tămârjan, înv. Tărlungeni	—	—	—	100
Nicu Cătănoiu, restaurator, Braşov	—	—	—	100
Ion Pană, comerciant Braşov	—	—	—	100
Ioan Moşoiu, restaurator, Braşov	—	—	—	100
Moise Popa, restaurator, Braşov	—	—	—	100
Nicolae Vulpescu, funcţ. Braşov	—	—	—	100
Ionel Popa, propr. Constanţa	—	—	—	100
Stana Brotea, propr. Brăila	—	—	—	100
Nicolae Sperchez, înv. Satulung	—	—	—	100
Ion I. Munteanu, administrator, Măicăneşti	—	—	—	100
Ioan Băncilă, com, Turcheş	—	—	—	120
Andrei Kajcsa, industriaş Satulung	—	—	—	120
Eugen Zehan, inginer Satulung	—	—	—	150
Aurel Neguş, avocat Braşov	—	—	—	150
Radu Găvruş, notar-public Braşov	—	—	—	150
Aurel Oancea, deputat, Medgidia	—	—	—	150
Gheorghe Median, moşier, I. G. Duca	—	—	—	150
Iuliu Szabó, restaurator Satulung	—	—	—	200
Ştefan Iacob director, Satulung	—	—	—	200
Ion V. Popea, inginer, Bucureşti	—	—	—	200

Ecouri din presă despre „Plaiuri Săcelene".

— *(Cotidianul „Ardealul" Braşov* — (a. XVII. n. 13 Ian. 1938)

„Plaiuri Săcelene". O revistă despre care oricât s'ar scrie totuşi nu s'ar putea spune destul este „Plaiuri Săcelene" care condusă cu multă pricepere de dl. Victor Tudoran, a păşit în al V-lea an de regulată apariţie.

Viaţa celor şapte sate ale Săcelelor, este desbătută sub toate aspectele ei de un mănunchiu de tineri scriitori săceleni, care înţelegând rostul acestei reviste îi dă un neprecupeţit concurs.

Că această revistă provincială este apreciată aşa cum se cuvine de marele public cetitor, este suficient să aruncăm o privire pe lista celor ce înţeleg să contribue prin abonamentul lor la susţinerea acestei tribune, care îşi are rostul ei bine definit în Plaiurile Săcelene. Imbunătăţirile pe care prin neobosita străduinţă le aduce redactorul revistei dl. Victor Tudoran, ne face să sperăm ca într'un viitor pe care noi îl vrem cât mai apropiat, „Plaiurile Săcelene" să figureze printre cele mai de seamă publicaţii provinciale ale ţării. **S. G.**

— *„Gazeta Transilvaniei" Braşov* — (a. 101-lea n. 1. din 1 Ian. 1938)

„Plaiuri Săcelene", anul IV No. 11—12. Tânăra publicaţie s'a afirmat tot mai mult, pe drumul înfăptuirilor curat româneşti. Nu trebuie să uităm că această revistă regională apare numai cu străduinţa lăudabilă a redactorului ei, d-l V. Tudoran.

Preotul Petru Leucă deschide revista cu luminoase însemnări, umbrite doar de zilele de azi, în „Naşterea Mântuitorului". D-l V. Tudoran continuă interesantele sale note de drum „Din Ardeal, prin Muntenia în Oltenia". Poezia este reprezentată de V. Tudoran., Dimitrie Danciu, N. Moroianu şi Nina Florian. O bogată cronică, literară, semnată de d-nii: Vlad Şeitan, preot Gheorghe Şerbu, Victor Tudoran şi Victor I. Critu, precum şi o atât de bogată cronică săceleană, complectează revista.

Elisabeta Henţiu.

AM PRIMIT LA REDACŢIE

Nu anunţăm în această rubrică decât ziarele şi revistele cari la rândul lor ne anunţă. Redacţia

Reviste: *„Cuget Moldovenesc"* Bălţi. *„Curierul"* Sibiu. *„Gând Românesc"* Cluj. *„Gândirea"* Bucureşti. *„Hotarul"* Arad. *„Luceafărul"* Timişoara. *„Prometeu"* Braşov. *„Progres şi Cultură"* Tg. Mureş. *„Rânduiala"* Bucureşti. *„România Eroică"* Cluj. *„Sbucium"* Ploeşti.

Ziare: *„Fruncea"* Timişoara. *„Flacăra"* Ploeşti. *„Gazeta Transilvaniei"* Braşov. *„Libertatea"* Orăştie. *„Naţiunea"* Reşiţa. *„Pământul"* Călăraşi. *„Românizarea"* Bucureşti. *„România Creştină"* Chişinău. *„Tribuna Noastră"* Cluj. *„Viaţa Literară"* Bucureşti.

Cotidiane: *„Acţiunea"* dir. George Mihăilescu Galaţi. *„Ardealul"* dir. G. I. Gologan, Braşov. *„Dobrogea Jună"* dir. C. N. Sarry, Constanţa. *„Naţiunea Română"* Cluj. *„România Nouă"* dir. Zaharia Boilă, Cluj.

Streine: *„Nădejdea"* Vârşet (Jugoslavia).

Plaiuri Săcelene

revistă de atitudini şi probleme săcelene.

Redactor:

VICTOR TUDORAN

apare odată pe lună.

COLABORATORI:

Vasile Băncilă, prof.; Ioan Al. Bran-Lemeny, scriitor; D. G. Constantinescu, ing. agr. insp.; Pimen Constantinescu, prof.; M. Ar. Dan, ing. prof. univ; Gheorghe Dragoş, asist univ; Nina Florian, scriitoare, Silvestru Garcea, preot; Ion I. Ionică, prof.; Vasile Ivan, insp.; Ion Jalea, sculptor; Victor Jinga, prof. univ; Petru Leucă, preot; Mihail Lungianu, scriitor; Victor Marin, preot; George Moroianu, prof. univ.; I. G. Munteanu, prof. Aurel A. Mureşianu, istoric; Nicolae Pană, inv. dir.; Zenovie Popovici, preot; Daniil Purcăroiu, preot; Hans Recker, publicist; Gheorghe Şerbu preot; Dr Ilie Toma, asist univ.; Haralambie Ţugui scriitor şi tinerii publicişti săceleni: Al. Stroe-Militaru, Dimitrie Danciu, Nicolae G. Moisiu, Nicolae Verzea, Victor Ion Critu, Ion Despan, Ion Păltănea, Gigi Deleanu, Ion B. Peteu, Lucian Ducşoara, Ioan Sulu, Ion Moisiu, Mihai I. Tepşan, Niţă Pârciog, N. Moroianu, Ion Pandrea, Vlad Şeitan.

VREM

să răscolim trecutul celor ce-au cutreerat pământul românesc, să înfăţişem prezentul văduvit de măreţia trecutului, să despicăm drum nou prin vremuri Săcelelor de mâine şi să contribuim cu toată puterea noastră de muncă tinerească, la ridicarea acestor plaiuri mocăneşti.

ABONAMENT ANUAL:

Particulari	Lei 100
Abonamente de sprijin dela	„ 150
Societăţi culturale, şcoli	„ 200
Instituţii şi autorităţi	„ 400

Un număr simplu Lei **10.**—
Număr dublu . . „ **15.**—

Abonamentul la ediţia populară este Lei **60.**—
dar plătit înainte prin mandat poştal.

oooo

Revistă fondată în anul 1934.
Cont la C. E. C. Nr. 25.187

oooo

REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA

Plaiuri Săcelene

SATULUNG — SĂCELE — (Jud. BRAŞOV)

TIP. „HUNYADY" BRAŞOV